

Menneisyyden vangit

Teksti Tiina Tolonen, päätoimittaja

Suomen musiikkikirjastoyhdistys täyttää tänä vuonna 45 vuotta, mutta Intervalli-lehti ei ole yhtä vanha kuin yhdistys. Alkuaikoina yhdistyksen jäsenistö sai tiedotteita Kirjastolehden välissä, sen lisäksi yhdistykseen liittyviä kirjoituksia julkaistiin Pienessä musiikkilehdessä sekä Teostory-lehdessä.

Oman julkaisun perustamisen mahdollisuutta ryhdyttiin pohtimaan vuonna 1983, ja asiaa varten perustettiin julkaisutyöryhmä. He kokoustivat asian tiimoilta toukokuussa 1984 ilman että asia kuitenkaan eteni. Oli siis aika lähellä, ettemme olisi päässeet tänä vuonna juhlimaan Intervallin nelikymppisiä! Päivänvalon yhdistyksen oma, painettu lehti näki vuonna 1988 kahden numeron voimin. Periaatteessa Intervalli olisi tänä vuonna siis 36-vuotias, ellei se olisi ollut hibernaatiossa noin 10 vuoden ajan loppuvuodesta 2011 vuoden 2021 alkupuolelle asti.

Päätös ajan kuluessa PDF-muotoiseksi verkkolehdeksi muuttuneen Intervallin lopettamisesta tehtiin Musiikkikirjastoyhdistyksen syyskokouksessa vuonna 2011. Lehden tarve ei silloisen päätoimittajan mukaan ollut kuluneiden vuosien aikana ollut kadonnut, vaan sen tekijät. Toki tekijöitä, erityisesti uusia ja nuoria oli vuosikausien ajan yritetty löytää, mutta käteen oli jäänyt niin sanotusti tyhjää.

Intervallin henki ei kuitenkaan ollut kadonnut ja monesta suusta sen paluuta oli hieman jopa toivottu. Pienellä lämmittelyllä se saatiin heräteltyä eloon alkuvuonna 2021. Yhdistyksen piirissä jo yhteistä projektia vetäneen Muska-ryhmän muutamasta jäsenestä parilla lisävahvistuksella muodostui toimituskunta, joka otti haasteen vastaan. Vanhojen numeroiden tuhkausta nousi lentoon Fenix-Intervalli, todella tekijöidensä näköinen lehti.

Kun lehteä ilmestyy vain kaksi numeroa vuodessa, voisi kuvitella ettei sen aikaansaaminen ole kummoinenkaan tehtävä. Nyt, kuuden numeron jälkeen ja seitsemännen ollessa näytörüudulla voin todeta ettei asia ole näin. Jokainen näistä Intervalli Mark 2 (kiitos Deep Purple) numerosta on enemmän tai vähemmän revitty toimituskunnan selkänahasta. Juttuideoita on palloteltu toinen toisillemme ja häpeilemättä käytetty hyväksi kaikki mahdolliset suhteet, joiden avulla juttuja oltaisi lehteen saatu. Kiitos muuten kaikki opiskelukaverit ja kollegat, jotka ette sanoneet ei.

Lehti ei synny lupauksilla. Monen monta lupausta olen päätoimittajakauteni aikana saanut, mutta niistä hyvin harva on päätynyt jutuksi asti. Satunnaisilla kasvokkaisilla kohtaamisilla on pahoiteltu asiaa ja luvattu korjata tilanne. Silti lehden sähköpostilaatikko kolisee tyhjyyttään. Oliko Intervallin henki sittenkin kadonnut?

45-vuotisjuhlaseminarin alla päätin, että korupuheiden aika on ohi ja tässä on nostettava se surullisenkuuluu kissa pöydälle. Ymmärrettävästi maailma musiikkikirjastoissa sekä niiden ympärillä on muuttunut vuodesta 1988 ja aika paljon jopa vuodesta 2011. Tarvitsemmeko Intervallia, joka tuo meille tuoreimmat uutiset musiikkikirjastomaailmasta puoli vuotta myöhässä? Onko PDF-formaatti ja lehdenomaisena julkaisuna ilmestyminen se oikea tapa, vai olisiko nyt aika vaihtaa alustaa?

Musiikkikirjastoyhdistys toimii nykyisellään jo monessa erilaisessa ympäristössä ja alustalla. Tänä vuonna on päätetty Youtube-kanavan perustamisesta. Heitin juhlaseminaarissa ilmaan ajatuksen uudenlaisesta Intervallista, josta ehkä omissa somekuplissaan elävät kirjastot ja kirjastolaisetkin voisivat innostua. Voisiko se olla blogi tai kenties podcast? Vastausta tähän eivät tiedä oikeastaan muut kuin Intervallin lukijat. Kertokaa se meille! CD-romppu se tuskin on, vaikka näkemässäni unessa näin väitettiin. ■